

Landbruget og til andre Erhverv. Det er saa heldigt for det Formaal, som dette Lovforslag omhandler, at det i Virkeligheden kan fremmes, uden at denne Nedsættelse behøver at komme til at virke saa tungt, som Nedsættelsen af andre Bevillinger paa Finansloven kommer til at virke. Man har nemlig i den gældende Lov en § 4, som gaar ud paa, at der til Fremme af andre Formaal vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug kan anvendes 75 000 Kr., og da det nu har vist sig i de sidste Aar, at denne Bevilling ikke tilnærmelsesvis er blevet brugt, har man ved den stedfundne Nedsættelse kunnet tage en rigelig Nedsættelse af denne Bevilling, idet jeg foreslaar den nedsat fra 75 000 til 40 000 Kr., uden at man derfor behøver at nære Ængstelse for, at Beløbet ikke vil slaa til. Dette gør, at man ikke behøver at foretage den 10 pCt.s Nedsættelse paa alle de andre Bevillinger, men kun paa enkelte af dem. De Bevillinger, som jeg — og det har Folketinget sluttet sig til — mener daarligst kan taale en Nedsættelse, har man opretholdt.

Jeg anbefaler det høje Ting at tage med Velvillie paa dette Forslag, fordi jeg tror, at naar man skærer ned paa tilsvarende Bevillinger, ikke alene til Landbruget, men ogsaa til andre Erhverv, kan man ikke undlade at nedsætte en Bevilling som denne, der ganske vist er fastsat ved særlig Lov, men som alligevel har det samme Formaal som de paa Finansloven opførte Bevillinger, at ophjælpe en enkelt Gren indenfor vore Erhverv. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til hurtig Gennemførelse.

Hauch: Den højtærede Landbrugsminister bemærkede, at dette Forslag var fremkommet, fordi den bestaaende Lov løber ud til 1. April, og der derfor maatte ske noget inden den Tid. Jeg er i og for sig enig med den højtærede Minister i, at der bør ske noget paa dette Omraade, idet vi ellers falder tilbage paa Loven af 8. Juni 1912, som betyder ret væsentlig større Udgifter til de Formaal, her er Tale om, end man har forudsat ved de sidste Love, vi har gennemført paa det Omraade. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, hvilke Bevillinger det er, der nedsættes efter denne Lov, hvis den gennemføres. Tilskuddet til Landboforeningernes Dyrskuer foreslaas nedsat med 20 000 Kr., Tilskuddet til Fællesskuer med 10 000, Tilskuddet til Hesteavlforeninger med 10 000, Tilskuddet til Statsskuer for Hingste med 5 000, Tilskuddet til Statsskuer for Tyre ligeledes med 5 000 Kr.,

og dertil kommer saa en yderligere Nedsættelse i Henhold til den bestaaende Lovs § 4 paa et Beløb af 35 000 Kr. Det vil sige, at man ved dette Lovforslag skulde opnaa en Besparelse for Staten paa i alt 85 000 Kr. I og for sig er det jo paaskønnelsesværdigt, at den højtærede Landbrugsminister tager Initiativet til ved Ændring af Love at spare Staten for Udgifter i disse overordentlig vanskelige Tider, men det vilde have været ønskeligt, om den højtærede Landbrugsministers Kolleger havde følt sig foranlediget til at foreslaa lignende Ændringer i de Love, der sorterer under dem, saa man kunde have faaet en generel Nedsættelse af Statens Udgifter. Det vilde have virket mere tiltalende, og jeg haaber, det maa lykkes den højtærede Landbrugsminister ved sit Eksempel at paavirke sine Kolleger saaledes, at de ogsaa paa deres Omraader fremsætter Forslag om væsentlige Nedsættelser.

Om selve Realiteten i Lovforslaget maa jeg sige, at jeg kan ikke finde det berettiget, at man paa det specielle Omraade, hvormed her er Tale, foretager Nedsættelser, naar man i øvrigt ikke er inde paa Spørgsmaalet om en Revision af de Love, der foranlediger væsentlige Udgifter for Staten. I øvrigt tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at det Forslag, der, som den højtærede Landbrugsminister ogsaa omtalte, ligger i det høje Folketing, og som gaar ud paa en gennemgribende Revision af selve Loven, jo har nogen Udsigt til at blive til Lov ret snart. Jeg henholder mig her til en Udtalelse af den ærede Ordfører for Flertallet i Folketinget, om at „Stillingen er saaledes, at jeg i hvert Tilfælde har det bedste Haab om, at det vil lykkes at samle et Flertal om en Husdyrlov, der baade vil være billigere end den nuværende og tillige betydelig bedre til Fremme af det Formaal, den har“. Dersom det er Tilfældet, synes jeg, det kunde have været naturligt, eftersom vi ikke nu skal ind paa en generel Gennemgang af alle Love for derved at spare Bevillinger, om Landbrugsministeren havde afventet det sikkert ikke fjerne Øjeblik, da man i det høje Folketing bliver enig om Gennemførelsen af en Lov, der efter Flertallets Ordførers Opfattelse ikke alene er billigere, men ogsaa bedre. Ser man hen til den Forhandling, der har været ført om dette lille Lovforslag, har der nemlig ikke i Folketinget været Enighed om det fortræffelige i at tage Gennemførelsen af denne Lov paa et Tidspunkt hvor man ikke rører ved andre Love, hvorefter der flyder væsentlige Udgifter for Staten. Jeg skal imidlertid udtale, at jeg